

4. Neopatrnost při prodeji jedů lékárníky nebo k tomu oprávněnými obchodníky. Trest: Ponejprv pokuta peněžítá od 5 do 50 zlatých a podruhé ztráta živnosti (§§ 365, 366 tr. z. a §§ 633 a 634 voj. tr. z.).

5. Opomenutí vésti knihu jedů; pokuta: 10—50 zl., podruhé 400 zl., při dalším pokračování ztráta živnosti (§ 367 tr. z. a 636 voj. tr. z.).

6. Nedbalost při opatrování a zasílání jedu; pokuta 5—25 zl., při dalších skutcích budiž pokuta zdojnásobněna; byl-li kdo tím usmrčen nebo na těle těžce poškozen, budiž pachatel dle § 335 resp. 599 voj. tr. z. potrestán (§§ 368, 369 tr. z. a 636 a 637 voj. tr. z.).

7. Nešetření zvláštních předpisů při užívání jedů v jednotlivých živnostech; trest vězení od 3 dnů do 1 měsíce, nebyl-li nikdo poškozen; byl-li však někdo usmrčen nebo na těle těžce poškozen, budiž pachatel dle § 335 tr. z. resp. dle § 599 voj. tr. z. potrestán (§ 370 tr. z. a § 638 voj. tr. z.).

8. Prodej neznámých a úřady nevyzkoušených léčiv. Trest jako ve případě č. 7 (§ 371 tr. z. resp. 639 voj. tr. z.).

9. Použití jedovatých barev nebo jedovatých praeparátů při výrobě jedlého zboží; pokuta od 10—100 zl. neb vězení od 3 dnů do 1 měsíce, při opakování se zdvojnásobí, při třetím postižení vedle peněžité pokuty nastoupí též ztráta živnosti (§ 408 tr. z. a § 676 voj. tr. z.).

Obchod kožemi.

Praxis rozeznává obchod kožemi surovými a vykrajovanými.

I. Kráječ koží smí toliko vésti obchod kožemi vydělanými, nikoli však kožemi surovými. Obyčejně bývá s obchodem kožním spojen též obchod potřebami obuvnickými, jako hřebíky, cvočky a j. Výkroj koží jest tedy živností obchodní, jejíž podstata spočívá v koupi a prodeji koží všeho druhu a zvláště ve výkroji koží dle přání kupcova; obchodníci tohoto druhu nesmí sice po živnostensku hotoviti svršky pro obuvníky, smí je však prodávati. Hotovení svršků obuvnických nelze považovati za výlučné právo obuvníků, tvoříť výroba svršků obuvnických zvláštní část průmyslu obuvnického, který zpravidla své výrobky kraječům koží dodává. Svršky obuvnické nenáleží mezi potřeby obuvnické, a nejsou tudíž kraječi koží oprávněni k jich výrobě; naproti tomu jsou k tomu oprávněni oni živnostníci, kteří k obchodu zbožím obuvnickým oprávněni jsou, neboť výroba svršků obuvnických byla výn. min. obch. ze dne 23. května 1889 č. 35.903 prohlášena za podstatnou část živnosti obuvnické, tak že řemeslné její provozování rovněž jako živnost obuvnická podmíněno jest průkazem způsobilosti. Obchodníci kožemi nejsou též oprávněni k dodávání zboží obuvnického.

Obchodníci kožemi jakožto majitelé obchodní živnosti v užším smyslu nejsou oprávněni porážeti zvířata a maso z nich prodávati.

II. Obchod kožemi surovými t. j. nejirchovanými tvoří v Čechách živnost zcela samostatnou (roz. místodrž. kr. Česk. ze dne 30. července 1887 č. 50.142).

Obchodnice.

I. Pojem

Obchodnicí rozumíme ženu, jež po živnostensku obchody provozuje (čl. 6 obch. z.); při tom jest lhostejno, zdali jest svobodna, vdaná, či vdovou, zdali nastupuje živnost novou či přejímá již živnost stávající, zdali provozuje ji sama či ve společenství s jinými, osobně či prokuristou